

Сербіна Наталія Олександрівна
здобувач кафедри кримінального права
Національної академії внутрішніх справ

**ПРОБЛЕМИ РОЗМІЩЕННЯ НОРМИ ПРО КРИМІНАЛЬНУ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА УМИСНЕ ЗНИЩЕННЯ АБО
ПОШКОДЖЕННЯ ОБ'ЄКТІВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО
ГОСПОДАРСТВА У КРИМІНАЛЬНОМУ КОДЕКСІ УКРАЇНИ**

Правильне визначення об'єкта злочину має як теоретичне, так і практичне значення, оскільки помилка у ньому унеможлиблює здійснення правильної кримінально-правової кваліфікації вчиненого діяння.

Вважаємо розміщення норми про кримінальну відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства у розділі IX “Злочини проти громадської безпеки” недоцільним. На нашу думку, більш вдалим було б розміщення досліджуваної норми в розділі VI “Злочини проти власності” в ст. 194-2 КК України, після статті, яка передбачає кримінальну відповідальність за умисне пошкодження об'єктів електроенергетики.

Додатковим безпосереднім об'єктом є тільки ті суспільні відносини, яким поряд з основним об'єктом заподіюється чи створюється загроза заподіяння шкоди. Крім того, таким об'єктом можуть бути лише відносини, поставлені законодавцем під охорону закону або, іншими словами, відносини, визначені як такий об'єкт самим законодавцем. Характерною ознакою додаткового безпосереднього об'єкта є те, що в багатьох випадках він самостійний і завжди потребує кримінально-правової охорони. Додатковий безпосередній об'єкт може бути двох видів: обов'язковий (необхідний) і необов'язковий (факультативний) [1, с. 113].

Додатковий обов'язковий об'єкт – це об'єкт, який поряд із основним у будь-якому випадку зазнає посягання в результаті вчинення того чи іншого злочину.

Додатковий факультативний об'єкт може і не зазнавати шкоди чи загрози заподіяння такої шкоди в результаті вчинення цього злочину. Саме таким об'єктом злочину, передбаченого ст. 270-1 КК України слід визнавати життя та здоров'я людей, безпеку визначеної чи невизначеної кількості людей, громадський порядок та екологічну безпеку, оскільки вони не завжди можуть зазнавати посягання в результаті умисного знищення чи пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства.

Встановлення того, що в результаті певного злочинного посягання спричинена шкода також і факультативному об'єкту, за інших рівних умов, є свідченням більш високої суспільної небезпечності вчиненого діяння і повинне враховуватися при призначенні покарання.

Додатковий об'єкт, так само як і основний безпосередній об'єкт, має важливе значення для визначення соціальної сутності вчиненого злочину, для встановлення тяжкості наслідків, що настали чи могли настати. Ця властивість додаткового об'єкта часто використовується законодавцем для виділення кваліфікованих та особливо кваліфікованих складів злочинів.

Отже, враховуючи вище викладене, зазначимо, що родовим та основним безпосереднім об'єктом злочину, передбаченого ст. 270-1 КК України, на наш погляд, слід визнавати суспільні відносини власності. В свою чергу, додатковим безпосереднім об'єктом умисного знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства можна визнати, життя і здоров'я людей, безпеку визначеної чи невизначеної кількості людей, громадський порядок, екологічну безпеку тощо.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення в житлово-комунальному господарстві : Проект закону від 09. 06. 2010 р. № 6505 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.